

arbejdende Klasse, og deels ere givne den ved den provisoriske Lov, skulde forspildes for denne Klasse, for hvilken der derimod nu er Haab om, at de baade kunne bevares og ville blive udvidede.

Mourier: Jeg kan for den største Deel og navnlig i Resultatet slutte mig til den ærede Ordfører. Det er mig saameget kjerere, at jeg kan slutte mig til ham, som der under de tidligere Behandlinger af denne Sag just ikke har været den bedste Harmoni imellem os; men jeg skylder dog Sandheden at bemærke, at Harmonien imellem os endnu ikke er ganske fuldstændig. Den ærede Ordfører fandt sig ikke ubetinget tilfredsstillet ved det af Rigsdags-Udvalgets Majoritet stillede Forslag; det Samme er Tilfældet med mig, men netop i den modsatte Retning. Ligesom imidlertid Majoriteten af det ærede Rigsdags-Udvalg kun ved glænselig Indrømmelse og Imødekommen har forænet sig om sit Forslag, saaledes vil jeg bede det paa samme Maade betragtet, naar jeg for mit Vedkommende, uanset mine tidligere Udtalelser i nærværende Sag, stemmer for dette Forslag; og efter den Meddelelse, vi i dette Øieblik have modtaget af den ærede Formand om Resultatet af Forhandlingerne i Landstinget, kan jeg ikke paatvivle, at idetmindste Fleertallet af denne Forsamling, om ikke alle Forsamlingens Medlemmer, vil stemme i den samme Retning. Hvad Rigsdags-Udvalgets Minoritets Forslag angaaer, da maa jeg paa det Bestemteste erklære mig derimod, baade paa Grund af dette Forslags eget Indhold og i Betragtning af de umiddelbare Følger, som Forslagets Vedtagelse nu upaatvivleligt vilde medføre; thi det er her ikke blot en personlig Overbevisning, men er nu Noget, som ligesom er givet, at, hvis dette Thing ikke kommer til det samme Resultat, som vi vide, at Landstinget er kommet til, da vil Loven i alt Fald for Tiden ikke emanere; og jeg kan føie til: den provisoriske Forordning af 5te Mai 1848

vil med det Samme forsvinde, eller, rettere sagt, tabe sin Gyldighed. Idetmindste er dette Sidste min Mening, og det forekommer mig, at denne Anskuelses Rigtighed under de tidligere Forhandlinger er aldeles tilstrækkelig begrundet.

Rampmann: Som af Betænkningen vil sees, har jeg været fraværende, da Behandlingen foregik i Udvalget, idet jeg maa beklage, at jeg paa den Tid ved Forretninger blev kaldt bort. Hvis jeg havde været tilstede under Forhandlingerne, holder jeg mig overbevist om, at jeg vilde have stemt for det Forslag, som er indstillet af Minoriteten. Forskjellen mellem Minoritetens Forslag og det Forslag, som er indstillet af Majoriteten, bestaaer, som af den ærede Ordfører er antydet, deri, at med Hensyn til de hidtil udstedte Fæstebreve, vil efter Minoritetens Forslag ethvert Forbud, som indeholdes i disse for Fæsterne mod at modtage Underster, strax være ugyldige, hvorimod efter Majoritetens Forslag skal, forsaavidt de allerede udstedte Fæstebreve angaaer, Domstolene afgjøre, hvorvidt det i Fæstebrevet indeholdte Forbud mod at tage Underster tilhuse maa antages at være en contractmæssig Bestemmelse eller en i de ophævede Lovbud grundet Bestemmelse. Imidlertid er Majoriteten dog gaaet ind paa at, selv hvor Forbudet mod at tage Underster tilhuse maa betragtes blot som contractmæssig, skal der dog herfra kunne ske Undtagelser i enkelte Tilfælde, navnlig naar de Personer, om hvem der var Spørgsmaal, vare beslagtede eller besvogrede med Fæsterne i op- og nedstiggende Linie, samt forsaavidt der kunde være Spørgsmaal om Anvendelsen af Lovens § 1. Grunden, hvorfor Majoriteten ikke har villet slutte sig til Minoriteten, er væsentlig den Anskuelse, at man har anseet det for urigtigt, at man ved en ny Lov vilde kuldkafe Contracter, — som vare indgaaede i Henshold til den hidtil bestaaende Lovgivning.